

Ode aan de Vrienden van Museum Maassluis

1

Ik dank de Vrienden van het Museum hartelijk.
Voor de uitnodiging of liever voor de uitdaging
Immers een ode is niet een geringe opdracht.
Wáár moet ik beginnen, wáár zal het eindigen?
Dat is nu nog maar helemaal de vraag ...

2

De Dikke Van Dale ziet een vriend als een persóón
waarmee je door gevoelens van genegenheid bent verbonden.
Ongetwijfeld leven in dit gezelschap warme gevoelens
Voor de kúnst wel te verstaan, maar voor elkáár?
Ik mag hopen dat dit bij de meesten puur platonisch is.

3

Warme gevoelens voor het *Museum* lijkt beter op zijn plaats
Helaas is dat dan toch geheel eenzijdig!
Wederkerigheid ver te zoeken. Of houdt het gebouw ook van u?
Slaat het gebouw een troostende arm om uw schouder,
op dagen dat u het even niet ziet zitten?

4

Hoe moeten we dan die vriendschap bezien?
Wáár is de genegenheid dan te vinden? Wat is de band, úw band?
Waardoor bent u allen onderling verbonden?
Wát is het dat u troost, vreugde en voldoening schenkt?
Sta mij toe daarover met u wat verder uit te wijden.

5

Ons museum is een gebouw waarin voorwerpen
van kunst en historie worden tentoongesteld.
Houd u allen zóveel van kunst en geschiedenis
dat u zich dáárom vrienden heeft genoemd
of draait het om het geld en helemaal niet om de kunst?

6

Geld is nodig om iets tot stand te brengen en
nog belangrijker: om iets in stand te houden!
Kijk, nu zijn wij dichterbij de kern
of liever ben ik – de dichter – dichterbij.
U bent in feite allen een Mecenas ... in het klein

7

Al hoewel... Neen, u steunt geen kunstenaars.
U steunt het behoud van kunst in bredere zin!
Kunst die voor onze stad van waarde is.
Waarde die zeker niet verloren mag gaan.
Wellicht spreken we beter van een schutspatroon!

8

Ik weet niet hoe u erover denkt, maar *ik* ben niet
tevreden en niet zonder reden. Want een patroon
is meer een solist, een bazig type met veel geld.
Eén die de kunst niet voorop stelt maar zichzelf.
Of vindt u zichzelf wel patroon, patrones?

9

Ik zoek het in een andere richting, u houdt van kunst
U wilt het mogelijk maken kunst te bewaren.
Deze te delen met anderen in de loop der tijd.
Dáár is het u om te doen en *geven is mooi!*
U geeft uw steun, uw tijd, uw geld.

10

Kunst is een uiting van één mens
die wordt gedééld met velen waar dat kan.
Een museum als bewaarplaats is dan ook
een zeer belangrijk waardevol gebouw
dat ieder in de stad zou moeten koesteren.

11

‘Vangen’ wij cultureel relevante kennis
in objecten waarmee kennis overgedragen wordt?
Dan hebben we nog een lange weg te gaan
want Maassluis heeft al een flinke historie.
Wij kunnen dus niet zonder onze *Vrienden*.

12

Ik hoor u al denken: “Historie vangen?
De mens verzamelt al zolang hij voorwerpen produceert!”
Prehistorische grotschilderingen als museumstukken?
Nee, u heeft gelijk, zo oud is onze stad nog niet.
Hier worden slechts vierhonderd jaren geconserveerd.

13

Het museum bestaat sinds mei negentienhonderd drieëndertig
Er was destijds direct al een commissie van beheer!
Als ‘oudheidkamer’ begonnen met 400 objecten
groeide deze in veertig jaar uit naar 700 stukken
en alles hield verband met de *historie* van Maassluis

14

Eind jaren zestig kwam er een heuse conservator.
Collecties werden uitgebreid, het aantal exposities groeide
en er werden diverse collecties geschonken.
Vanaf toen kwam er ook ruimte voor Maassluisse kunst.
Het werd tijd voor een aankoopcommissie.

15

En zó ontstond uw Vereniging van *Vrienden* van het Museum
Dankzij úw geld en úw bemiddeling bij schenkingen
konden weloverwogen nieuwe aankopen worden gedaan
en toen ... dreigde de collectie 1900 ... te verdwijnen...
Reden om in 2012 zelfstandig te gaan met een eigen bestuur

16

Zonder de Vrienden hadden we hier niet gestaan
waren 17.000 objecten niet beschikbaar geweest.
Hoe mooi dat u sámen deze stap hebt gemaakt.
Zoveel vrijwilligers, van balie tot depotwerk
van conservering tot tentoonstelling.

17

Vrienden voor educatie en voor tuinonderhoud.
Niemand is meer en niemand is minder en
iedereen verdient evenveel lof en eer,
want als er één schakel weg zou vallen,
dan zou de hele keten ontregeld zijn.

18

De samenwerking met nieuwe buur de HVM
geeft weer een impuls aan het historisch element.
Zó gaan kunst en geschiedenis hand in hand.
In harmonie worden beide geconserveerd.
Ook dat brengt vrienden náder tot elkaar

19

Wie geschiedenis negeert, wie kunst niet waardeert
ontkent het bestaan van voorouders en van schoonheid.
We kunnen *leren* van onze eigen geschiedenis.
We mogen *genieten* van onze eigen kunstenaars.
Niets moet, alles mag, maar zónder is het leven saai.

20

Tot slot: vijftig jaren vriendschap
Wie kan dat zeggen? Wie is zo gezegend?
Vrienden van het Museum Maassluis!
Vrienden voor het leven, voor altijd.
Vrienden, heel veel dank namens onze stad.

2 juni 2019

stadsdichter Jelle Ravestein